

Іван СТРУЦ,

*Волоцький сільський голова,
Глибоцького району*

ПЕРШІ ВЕСІЛЬНІ СУКНІ МЕШКАНЦІ ВОЛОКИ РОБИЛИ З ПРОСТИРАДЛ

Цього року у селі Грушівка відкрили школу. Це результат тривалої та кропіткої роботи. Відбувається газифікація. Приємно, що люди розуміють, що у державі чимало проблем і проявляють громадську активність. Зокрема газифікація відбувається частково за кошти держави, а частково за кошти громад. До речі, з громад уже зібрано майже мільйон гривень. Сподіваюся, роки через два газифікація буде завершена. Щоправда з невідомих нам причин виникли якісь проблеми з підвідним газопроводом до Чернівців. Можливо доведеться під'єднуватися у селі Тарашани (13 кілометрів до нашого села, а до Чернівців 6).

Більшість людей у нашому селі займається виготовленням весільних суконь, які згодом реалізуються не лише в Україні, а й за кордоном. Офіційно на території наших сіл зареєстровано більше чотирьохсот приватних підприємців та працює 6 цехів з пошиття весільних суконь. Цей бізнес зародився у нашому селі більше 50 років назад. Тоді перші весільні сукні робили з простирадл, а квіточки, які прикрашали сукні – з промокашок, які мокали у кольоровому воску. Зараз ця справа приносить моїм односельчанам чималі дивіденти.

До речі, зважаючи на те, що матеріальні можливості мешканців сіл Волоки та Грушівки доволі високі, я виступаю з ідеєю створення у нас приватної школи, яка б давала дітям більш ґрунтовні знання та вивчала іноземні мови. Тобто у нашому селі формувалось би підростаюче покоління інтелектуалів, яке б володіло іноземними мовами. Це було б добре й тим, що вчителі у тій школі заробляли б уже не по 800

гривень, а значно більше. Трішки би скоротилася різниця у доходах між нашими підприємцями і тими ж таки вчителями.

Загалом хочу сказати, що сільська рада має позитивний імідж серед нашої громадськості. Люди знають, що ми здатні вирішувати деякі питання. Ми завжди намагаємося йти назустріч нашим односельчанам. Звичайно, якщо це не суперечить законам України.

Щодо системи місцевого самоврядування, то я б запровадив певні нововведення. На мою думку, кожен кандидат на посаду сільського голови мав би проходити підготовчі курси, які б давали певні знання та уявлення про роботу на посаді сільського голови. А так новообраним головам доводиться вчитися лише на власних помилках й втрачати час на вивчення того, що кандидат уже мав би знати. До того ж, переконаний, що посада сільського голови – не те місце, де можна багато помилятися.